

MENEER JANSEN

(MR. BUNDY)

Toneelspel

door

JANE MARTIN

vertaling

Coja Voogd

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MENEER JANSEN - MR. BUNDY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANE MARTIN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Catherine Bosman - een kinderpsychologe van ongeveer 36 jaar oud.

Robert Bosman - haar man, ongeveer 40 jaar oud. Hij werkt bij een reclamebureau. In het weekend is hij vrijwilliger bij de A.A.

Clarissia Bosman - hun dochter, ongeveer 8 jaar oud.

Meneer Jansen - de buurman, hij is een gepensioneerde leraar van tussen de 65 en 70 jaar oud.

Jimmy Braas - een vrachtwagenchauffeur van ongeveer 45 jaar oud.

Tatjana Braas - zijn vrouw, ongeveer 40 jaar.

Mevr. ter Huize - een buurtbewoonster van 60 jaar oud. Zij voedt haar kleinzoon op, omdat zijn ouders zijn overleden.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de tegenwoordige tijd ergens in Nederland. Het podium is leeg en omringt door, als dit mogelijk is, een cirkelvormige panorama. In deze ruimte worden meubelstukken geplaatst als symbool voor elke lokatie. Er zijn geen muren of compleet ingerichte kamers, het is wel mogelijk om een vrijstaande deur op wielen te gebruiken. Het is niet nodig om de plaatsing en verplaatsing van de meubelstukken, tijdens de monologen die de scènes overbruggen, te verhullen. De rekwisieten worden gemimed, met uitzondering van een paar voorwerpen die direct betrekking hebben op het verhaal.

We beginnen met een stoel, een televisie op een tafeltje, een flesje of blikje frisdrank naast de stoel met een etiket dat lijkt op een biermerk. De rollende deur stelt de voordeur voor. Catherine staat als bevroren met de hendel van haar bagage op wieltjes, in haar hand. Robert, haar man, iets ouder, staat een paar passen van haar vandaan en kijkt naar haar. Clarissia, 8 jaar oud, is aan het touwtje springen voor het tableau van haar ouders. Ze zingt bij het springen.

Clarissia: Luister niet,
naar zijn lied,
Het oogey-boogey monster,
zie je niet.
Let nou niet,
op zijn geroep.
Het oogey-boogey monster,
wil geen snoep.
Kijk goed uit met wie je kust,
Jij bent wat de oogey-boogey lust!
Op je kamer,
bij je pop
Zit het oogey-boogey monster
en hij eet je op!

(zij benadrukt de laatste woorden met een dubbele- of kruissprong en rent af. Het licht komt op haar ouders die het tableau doorbreken. Na een korte stilte)

Robert: Oh jee.

Catherine: Hoi.

Robert: Hallo Catherine. *(pauze)* Mag ik je omhelzen?

Catherine: Nog niet, oké?

Robert *(knikt)*: Ik ben echt, echt heel blij. Ik ben... echt blij.

Catherine: Met Clarissia gaat het erg goed. Wacht maar tot je haar nieuwe kapsel ziet. *(hij glimlacht en knikt. Een pauze. Hij loopt naar haar toe en omhelst haar. Zij staat met haar armen langs haar lichaam. Uiteindelijk omhelst ze hem, ze houden elkaar vast. Dan laten ze los en zij pakt hem bij zijn oren beet)* Robert, jij bent zo'n klootzak.

Robert: Ik weet het.

Catherine *(stompt hem tegen zijn borst)*: Niet meer doen.

: Robert: Dat beloof ik.

Catherine *(waarschuwend)*: Ik vergeef het je niet. *(hij knikt)* Ik heb een chocolade voor je meegebracht. *(hij neemt het berouwvol aan. Catherine gaat verder)* Je nieuwe bril staat je goed. *(een onhandig moment)* Ik eh... wil deze spullen opbergen voordat ik Clarissia van

school ga ophalen. *(ze loopt hem voorbij met de bagage en gaat af. Hij staat daar even en begint tegen het publiek te praten)*

Robert: Wat is vergefelijk en wat niet? En wat is het verschil? Ik was een klootzak. De kwaliteit van vergiffenis kun je niet afdwingen... Het is iets... iets. Ik weet niet eens of je het kunt verdienen? Misschien gebeurt het gewoon... Net als een spontane verbranding. *(hij gaat in de stoel zitten en het licht verandert. Hij kijkt televisie. Er staat een fles frisdrank naast de stoel. De deurbel gaat. Robert verrast)* Wie kan dat zijn?

Jimmy *(buiten bij de voordeur)*: Meneer Bosman?

Robert: En u bent?

Jimmy: Je ken mij niet Bosman. Ik ben Jimmy Braas.

Robert: Wat komt u doen?

Jimmy: Ik heb wat informatie voor je.

Robert: Wat wilt u?

Jimmy: Het gaat over je kleine meid.

Robert: Mijn kleine meid?

Jimmy: Jah.

Robert: Luister, het is bijna tien uur. Ik sta in het telefoonboek. Bel me morgenochtend maar.

Jimmy: Ik zit op een vrachtwage, maat. Ik ben morges aan de andere kant van Europa.

Robert *(pauze opent de deur)*: Oké, zeg het maar.

Jimmy *(probeert aan te geven dat het beter is als hij wordt binnengelaten)*: Er woont een pedofiel naast je, maat. *(na een moment)* Wil meer hoore?

Robert *(na een moment)*: Oké, komt u maar verder.

Jimmy: Mooie woning. Ik zat vroeger in de renovatie.

Robert: Dus, waar gaat dit over, meneer...

Jimmy: Braas, heb je een biertje voor me of zo? Ik heb nogal moeten doorrijen om hier te komen.

Robert: Ik heb geen...

Jimmy: Wat is dat dan, naast je stoel?

Robert: Frisdrank. Wat wilde u mij vertellen?

Jimmy: D'r woont een pedofiel naast je.

Robert: Hoe weet u dat?

Jimmy: Nou, ik maak het mijn "zaak" om dat te weten. Laat me je effe m'n kaartje geven. *(pakt zijn portemonnee en haalt er een kaartje uit)* Je zal blij zijn dat ik naar je ben toegekomen, dat ken ik je wel vertellen.

Robert *(bekijkt het kaartje)*: Ik dacht dat u vrachtwagenchauffeur was?

Jimmy: Ik zit op de vrachtwage voor "mijn" familie, Bosman. Dit doe ik voor "jou" familie.

Robert: "Watch Dog."

Jimmy: Ja, jongens die rondreize voor hun beroep. Vrijwilligers.

Robert (*wijzend naar het kaartje*): Het Kruis.

Jimmy: Ja, de jongens zijn Christenen.

Robert: En?

Jimmy: Blijve we hier zo staan? (*Robert knikt*) Oké, wat jij wil, dus... een registratie van pedofiele... je zou op de hoogte moeten zijn als die lede bij je in de buurt wone, toch? Er zijn een aantal mense die d'r lak aan hebbe, ken jij je dat voorstelle? Oké, een gedeelte van dat tuig reist rond, zodat je ze moeilijk kan opspore. (*wijst op het kaartje in Robert's hand*) "Wach Dog," we eh... probere hulp te biede... bij het registrere.

Robert: U achtervolgt pedofielen?

Jimmy: Achtervolge? Ja, zo zou je het kennen noeme.

Robert: En u bent er absoluut zeker van dat zich hier in de buurt zo'n persoon bevindt?

Jimmy: Ja, we levere geen half werk. Alles wordt nagetrokke. Hij staat daar nu buiten z'n plantjes water te geve, maat, levensgroot als je hem wilt bekijke. (*moment*) Ik zag buiten een fietsie, hoe oud is ze?

Robert: Acht.

Jimmy: Ik heb drie jongens. Ik had ook nog een meissie.

Robert: Waar wordt hij van verdacht?

Jimmy: Hij word niet verdacht, hij is veroordeelt en heeft gezete!

Robert: Voor?

Jimmy: Je mag me niet, hè maat?

Robert: Dat zijn uw woorden.

Jimmy: O! Een ouwe conservatieveling. Voelt zich niet op zijn gemak bij "Jan met de pet." Normaal gesproke gaan de mense er van uit dat ik kom om ze te helpe. Dan eindig ik niet smekend om een biertje in de gang.

Robert: Waar is hij precies voor veroordeelt?

Jimmy: Maat, ik denk dat jij hierover met je bure om tafel moet gaan zitten. Die zulle het waardere als je het ze vertelt. Het beste is om een buurtbijeekomst te organisere, snap je wat ik bedoel? We activere de burgers als je begriip waar ik heen wil.

Robert: En wat moet ik ze dan in Godsnaam vertellen?

Jimmy: Je zou me een groot plezier doen, om Gods naam in ere te houwe terwijl we dit bespreke.

Robert: Luister, ik wil graag dat u vertrekt, meneer Baas.

Jimmy: Braas.

Robert: Meneer Braas, ik zal u mijn visitekaartje geven... (*pakt het kaartje*) En als u... harde feiten van uw beschuldigingen op papier heeft, zou ik het graag willen bekijken. Aan de hand daarvan zal ik dan

zelf beslissen hoe ik het zal aanpakken. Bedankt voor uw moeite.

Jimmy: Je wil niet te snel beslisse hè? Vanwege die smeerlap z'n burgerrechtte of zoiets? Hij was leraar op een middelbare school en hij nodigde zijn leerlinge uit bij hem thuis. Hij gaf ze ijs, ze keeke naar video's en dan deed hij een verkleed spelletje met ze, meneer Bosman. Liet de jongens zich als meissies verklede, ondergoed, lippenstift op, je weet wel, onschuldig plezier make. Effe later werd hij opgepakt aan de kant van een landweg in de polder omdat hij orale seks had met een kind, zijn hele handelswijze, zijn hele modus operandie kwam uit. Dit was trouwes de tweede keer. Daarvoor beoefende hij z'n kunste in België. Hij heeft drie jaar vast gezete, daarna heeft hij rond gereist. En nu woont hij naast jou deur, zo echt als jij wilt.

Robert: Dus die delicten waren met jongens?

Jimmy: Hij verklede ze als meissies, snap je? Het is een beetje moeilijk te bepale welke kant zijn wijzertje uitslaat, snappie wel?

Robert: Wat stelt u voor?

Jimmy: Wat is je beroep?

Robert: Ik zit in de reclame, hoezo?

Jimmy: Wij komme uit een ander nest.

Robert: U bedoelt?

Jimmy: Ik bedoel, dat ik h'm z'n klote af zou hakke, 'm in een kooi zou douwe en 'm op alle schole zou late zien. Ik zou echt onderwijzend zijn. Maar wij leve in, wat men noemt, een beschaafde gemeenschap. Zo heet dat toch? Dus wat jij moet doen maat, is je burenen in beweging brenge, de lokale televisie in lichte, je kerkgemeenschap opruie en dit stuk ongedierte uit de buurt verbanne, want je houdt van je kind, ja toch?

Robert: De liefde voor mijn kind is niet het enige waar het nu om draait.

Jimmy: Huh... zeg maat, ik reis het land af voor Gods onschuldige kindere, die aan ons geschonke zijn om te begeleide en te verzorge. Als je het mij vraagt zijn zij het enige waar het om draait, m'n vriend. Kijk, jou kleine meissie zal niets overkome zolang ik het in de gate hou, dat gebeurt niet. Als je me goed bekijk, Bosman, dan weet je dat er niks zal gebeure.

Robert: Luister...

Jimmy: Nou, maat, ik zal je de papiere opsture die je zo graag wil bekijke. Met een "Watch Dog" handleiding die je één, twee, drie, hop, zal vertelle hoe je dit probleem ken oplosse! Als de tijd rijp is, of als je interesse heb, bel je Jimmy en brenge we deze zaak tot een bevredigend eind, voor alle betrokkene. Tot een bevredigend eind zeg ik. *(kijkt op zijn horloge)* Ik moet weer terug naar m'n gaspedaal. Ze betale me niet voor iets dat ze niet geleverd krijge, toch? Niet in dit

leve. Bedankt voor je aandacht en steun. Tatjana, m'n vrouw, zal zegge dat ik een betere kerel ben dan jij, omdat je me dat biertje niet heb gegeve.

Robert: Ik ben een herstellende alcoholist, meneer Braas.

Jimmy: Wie is dat nou niet maat! Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen. *(slaat hem op zijn schouder)* Gods wil zal geschiede. *(hij gaat af. Robert, staat er nog even en kijkt naar het kaartje dat Jimmy hem gaf. Het licht verandert, Jimmy loopt naar voren. Achter hem worden de meubelstukken verandert in een keukentafel met vier stoelen, zodat het de keuken van de familie Bosman voorstelt. Meneer Jansen, een man in de zestig, draagt kleding om in de tuin te werken en drinkt een kopje koffie. Catherine, de vrouw van Robert, netjes gekleed, zit bij hem samen met haar dochter Clarissia. Het is een zaterdagochtend in de herfst. Het blijft een tableau tot het einde van Jimmy's monoloog)*

Jimmy: Het probleem is dat de mense het verschil niet meer wete tusse zegge en doen. Ik heb een stukkie land, 't is niet groot. Groot genoeg voor een koppel schape. Verderop woont een man met een Duitse herder en die hield ie niet aan de riem. Dat beest komt bij m'n schape terecht, weet je wel, lekker opjaage, dus één van de schape viel terplekke dood door een hartaanval. Ik zeg tegen die kerel: "Hé, pennelikker! Hou die hond vast"... Die man is een gepensioneerde boekhouwer. Het gebeurt nog een keer en dat beest bijt een paar schape. Dus ik ga naar hem toe en zeg dat het de laatste keer is dat ik hem waarschuw. Die keer daarop heb ik die hond neergeschote, ik ben naar hem toe gegaan met de hond in m'n arme, heb aangebeld, hij doet open, ik geef hem de hond. Ik zei alleen: "Ik geloof dat dit jou hond is." De hond die hij nu heeft houdt ie wel vast. Mijn idee is dat je moet wete wanneer je moet stoppe met prate. *(spot op Jimmy vervaagd. We zijn nu in de keuken met meneer Jansen, Catherine en Clarissia)*

Catherine *(tot meneer Jansen)*: Nog een kopje?

Meneer Jansen: Graag.

Catherine: Heeft u het gelezen in de krant, van die man die heeft geschoten op een schoolplein? *(hij knikt)* Drie kinderen overleden? Uit groep zeven. En toen zei hij... Hij zei dat hij ze naar de hemel had gebracht. Alsof hij ze een plezier deed. Ik denk werkelijk dat de wereld een gekkenhuis is. Wij lopen gewoon tussen de patiënten. *(pakt een blikje cola op dat bijna leeg is)* Clarissia!

Clarissia *(af)*: Wat is er?

Catherine: Clarissia, hoeveelste blikje cola is dat vandaag?

Clarissia *(af)*: Eerste!

Catherine: Heb je er toch al een op?

Clarissia: Nee.

Catherine: Waarom ligt er dan al een leeg blikje in de prullenbak?

Clarissia (*op*): Die stond nog in de koelkast met een klein slokje erin.

Catherine: Je kent de regels. Hoe kom je daaraan?

Clarissia: Heb ik van papa gehad.

Catherine: Heb je van die zoete chocolade gegeten? Daarom ben je zo opstandig! Hoe laat is het, meneer Jansen?

Meneer Jansen: Kwart voor één.

Catherine: Als je trek hebt in iets zoets, neem dan een appel.

Clarissia: Ik wil geen appel.

Catherine: Laat maar zitten en ga een boek lezen.

Clarissia: Ik haat boeken.

Catherine: Was het ook zo toen u opgroeide, Meneer Jansen?

Meneer Jansen (*strekt zich uit om Clarissia te kietelen*): Jij haat boeken helemaal niet. (*ze springt weg*)

Clarissia: Mag ik bij meneer Jansen aan de trein werken?

Catherine (*antwoord*): Jij gaat turnen. Ik begrijp niet waar Robert blijft, meneer Jansen. U mag ook zelf even in de schuur kijken of u die boortjes kunt vinden. U weet waar ze liggen.

Meneer Jansen: Ik kan wel wachten.

Clarissia: Nou als papa er toch niet is, mag ik dan bij meneer Jansen...

Catherine: Clarissie...

Clarissia: We maken een trein met draaiende wielen en er komt rook uit in de vorm van ons huisnummer.

Catherine: Nou, meneer Jansen is wel een geweldige knutselaar.

Meneer Jansen (*gevlaid*): Ach, dat valt wel mee.

Catherine: De huisnummerbordjes die u maakt zijn zo beeldig. U zou ermee op de braderie kunnen gaan staan.

Meneer Jansen: Niet iedereen houdt ervan.

Catherine (*ziet dat Clarissia op de chocolade knabbelt*): Oké, als we terug komen krijg je bessen en peren.

Clarissia: Ah mam, mag ik alstublieft bij meneer Jansen spelen? Turnen is helemaal niet leuk!

Catherine: Je moet gewoon wennen aan de nieuwe juf.

Clarissia: Ze is stom!

Meneer Jansen (*aait haar hand*): Waarom kom je niet na het eten?

Clarissia: Nee, nu!

Catherine: Ho, lieverd.

Clarissia: Alstublieft mammié? Dan hoeft u me niet te brengen en kunt u een heleboel andere dingen doen. U zegt altijd dat u te kort tijd heeft om alles te doen. En meneer Jansen kan dan op mij passen.

Catherine: We maken misbruik van meneer Jansen. (*tot meneer Jansen*)

Eerlijk waar, zonder uw hulp had ik geen tijd om mijn cliënten te behandelen.

Meneer Jansen: Er maakt hier niemand misbruik.

Catherine (*kijkt uit het raam*): Goddank, daar is je vader. Hoe laat is het? (*kijkt op het horloge van meneer Jansen*) Laat. (*controleert haar kleding*) Wat is dit nu weer voor vlek? Clarissia, ga boven je turnspullen aantrekken.

Clarissia: Die juf is raar. Ik begrijp geen woord van wat ze zegt!

Catherine (*tot meneer Jansen*): Ze komt uit Bosnië, of Kroatië, ze is een ex-olympisch kampioen, geloof ik.

Clarissia: Ze doet zo: "Blah, blah, blah."

Catherine: Dat is haar accent, nou vooruit, pak je spullen.

Clarissia: Ze heeft pukkels.

Robert (*achter*): Catherine!

Catherine: In de keuken! (*tot Clarissia*) Hup, naar boven, dan brengt papa je wel.

Robert (*op*): Hoeperdepoep zat op de stoep en... (*hij ziet meneer Jansen en stopt*)

Meneer Jansen: Goede middag.

Catherine: Voel jij je wel lekker?

Robert: Ja, maar eerst gaven ze mij het verkeerde adres... Eikenweg. Niet Eikenstraat, een kilometer of drie verschil en toen was er een man, echt een complete... Oh man, ehh, laat ook maar zitten. (*geeft haar bloemen van achter zijn rug vandaan*) Ik weet dat ik laat ben.

Catherine: Nou, oké, Clarissia is... waar heb je die vandaan?

Robert: Uit de voortuin. (*Catherine lacht, tot Clarissia*) Clarissia, ben je klaar?

Clarissia (*af*): Nee.

Robert: Opschieten lieverd, we zijn laat. (*tot Catherine*) Die kerel was... ik kon niet zomaar weglopen.

Catherine (*tot meneer Jansen*): Hij is vrijwillig begeleider voor A.A. in het weekend.

Robert: Gekkenwerk!

Catherine: Anonieme Alcoholisten.

Meneer Jansen: Oh, ja. (*Robert staart naar meneer Jansen*)

Catherine (*begrijpt zijn houding niet*): Robert?

Robert: Luister eens Catherine (*tot Clarissia*) Naar boven jij! (*duwt haar naar de deur*)

Clarissia: Pap...

Robert: Niks te pap, spullen pakken.

Catherine: Nou?

Robert: Schat ze hebben... ze hebben geen mensen om mijn uren over

te nemen, ze verloren... ze zijn min of meer gebonden... *(tot Clarissia)*
Lopen, niet rennen in huis. *(ze gaat af)* Kijk, meneer Jansen, het zit zo...

Catherine: Robert wil zijn uren in het weekeinde verminderen, omdat...

Robert *(onderbreekt haar)*: Ik, uh, luister...

Catherine: We vrezen dat we elkaar anders op een dag tegenkomen in huis zonder elkaar te herkennen.

Robert *(kijkt eerst naar meneer Jansen, dan naar Catherine)*: Wilt u ons even excuseren?

Catherine: Schat, Clarissia is... luister, bedankt voor de bloemen. *(ze glimlacht)* Meneer Jansen is hier voor een boortje.

Robert: Wat?

Meneer Jansen: Nummer negen is gebroken.

Robert: Hummmm...

Catherine: Zou jij even willen kijken?

Robert *(kijkt op zijn horloge)*: Als ik nog...

Catherine: Clarissia is zich nog aan het omkleden.

Robert *(kijkt naar Catherine en realiseert zich dat dit niet het juiste moment is)*: Natuurlijk, oké, boortjes. *(draait zich om weg te lopen)*

Meneer Jansen: Ik kan ook wel zonder.

Robert: Nee, nee... Clarissia, opschieten! Ik zal wel even,... geen probleem... in de witte kist. *(gaat af)*

Meneer Jansen: Het is lastig als je moet zoeken.

Catherine: Ach ja... uw werkplaats is zo ordelijk georganiseerd.

Meneer Jansen: Hij eh...

Catherine: Het is geen probleem.

Meneer Jansen: Maar, eh...

Catherine: Hij is gewoon moe. Clarissia! Ik ga zo echt boodschappen doen.

Meneer Jansen *(staat meteen op)*: Ja, natuurlijk.

Catherine: Nee, drink eerst uw koffie maar op.

Robert *(komt weer op)*: Boortjes. Er eh... staan geen nummers op.

Meneer Jansen *(kijkt)*: Ik denk dat deze... ja, dit zijn ze.

Robert: Oké... fantastisch. Dus, uh ,wat, uh... Clarissia!

Clarissia *(af)*: Ik kom al!

Robert *(tot meneer Jansen)*: Kijk, we moeten... wij moeten eens praten.

Clarissia *(af)*: Mam, waar zijn mijn schoenen?

Catherine: Ik krijg wat van die schoenen! Kijk maar in de badkamer! Ik heb advies nodig van een kinderpsycholoog en ik ben er zelf een! Tot ziens, meneer Jansen.

Meneer Jansen: Oh, natuurlijk. *(staat op)* Dit zijn precies de boortjes die ik zocht. *(gaat)* Zeg maar tegen Clarissia dat ze na het eten...

Robert: Na het eten wat?

Meneer Jansen: Dat ze mag komen, tenminste als eh...

Robert: Clarissia heeft iets anders te doen.

Catherine: Oh, ja?

Robert: Ja.

Catherine (*tot meneer Jansen*): Nou ja, we zien wel hoe het loopt. En bedankt voor vanmorgen!

Meneer Jansen: Oh, niets te danken. (*tot Robert*) Ik breng ze terug.

Robert: Goed.

Meneer Jansen: Het zijn oude boortjes.

Robert: Ja.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto